

Obec **Vlastibořice**

Obecní zpravodaj – říjen+listopad 2015

01 *Krátká zpráva o splněném snu jedné knihovnice
02 *Pozvánky, 03 *Tancem k radosti, 04 *Zdraví
05 *Sport, 06 *Kronika, 07 *Místní knihovna Vlastibořice

Teplo nebo zima? Sucho nebo povodně? Tyto otázky si zřejmě kladli lidé už v pravěkých jeskyních. My jsme se tak hluboko do historie nepouštěli. Přinášíme alespoň stručný přehled průměrných teplot a srážek v Libereckém kraji za posledních 55 let.

Vývoj počasí
od roku 1961

dekáda	průměrná teplota (° C)	srážkový průměr (mm/m²)
1961–1970	6,6	851
1971–1980	6,8	833
1981–1990	7,1	848
1991–2000	7,4	867
2001–2010	7,7	915
2011–2015	8,2	794

Komunální odpad

Od **1. listopadu** se změnil odvoz komunálního odpadu ze **čtrnáctidenního** rytmu na **týdenní**, a to vždy ve **čtvrtek**. Z tohoto důvodu se mohou změnit i odvozové časy a proto Vás prosím, abyste ve vlastním zájmu připravili popelnice před dům den předem a zamezili tak případně situaci, že nebudou vyprázdněny. Má-li někdo zájem o týdenní odvoz komunálního odpadu **celoročně**, tak si může na Obecním úřadu ke stávající ceně doplatit **640 Kč** a odpad mu bude odvážen každý týden.

Třídění odpadu

Na Obecním úřadě lze vyzvednout pytle na třídění odpadu. Jedná se o pytle na plastové láhve a plasty z domácnosti, o pytle na papír a o pytle na balení tetrapak (krabice od mléka a džusů). **Nově jsou k dispozici také pytle na drobné kovy z domácnosti.** Tyto pytle lze vyzvednout kdykoli a nemusí se tak stávat, že v kontejneru na plastové láhve budou i obaly od masa, prášku na praní a podobně.

Velkoobjemový kontejner

Velkoobjemový kontejner je umístěn ve Vlastibořicích a zde zůstane až do jara. Otevírán bude pravidelně ještě do konce měsíce listopadu. Od prosince bude kontejner otevřen pouze po předchozí telefonické domluvě s p. Bittnerem (604 746 955). Otevírán bude pravidelně opět na jaře 2016. Přesný termín bude uveden v Obecním zpravodaji.

Obecní úřad –
aktuální informace

Výsledky hospodaření
k 31. 10. 2015:

Daňové příjmy 4.462.956,01 Kč
Nedaňové příjmy..... 885.673,54 Kč
Kapitálové příjmy..... 4.250,00 Kč
Přijaté transfery 1.458.701,92 Kč

Příjmy celkem 6.811.581,47 Kč

Běžné výdaje 4.761.396,47 Kč
Kapitálové výdaje..... 1.238.948,55 Kč

Výdaje celkem 6.000.345,02 Kč

Zůstatek na běžném účtu činil
k 31. 10. 2015 6.395.791,60 Kč
Zůstatek na účtu ČNB činil
k 31. 10. 2015 33.518,42 Kč

Celkem 6.429.310,02 Kč

Informace z evidence obyvatel
k 31. 10. 2015

Přihlášení k TP: beze změn
Odhlášení z TP: beze změn
Zemřelí: beze změn

Počet obyvatel k 31. 10. 2015 činil

285

Životní jubilea

Žádné životní jubileum.

Nový přírůstek do vozového parku (viz str. 4)

Slovo
úvodem

Martin Beksa
starosta

Vážení spoluobčané,
dovolte mi, abych se dnes pozastavil u významného dne, státního svátku, Dne boje našeho lidu za demokracii, 17. listopadu.

Již od začátku 2. světové války pronásledovali okupanti odbojně občany. Na demonstraci byl zabit mladý dělník Václav Sedláček a bylo zraněno dalších 13 studentů. Na následky zranění zemřel vysokoškolský student Jan Opletal. Rozloučení s Janem Opletalem 17. listopadu 1939 bylo demonstrací, kterou Němci potlačili, devět studentů popravili a české vysoké školy na dlouhých šest let uzavřeli. To mělo Čechy zastrašit. Důsledky byly nedozírné. Stovky nadaných zapálených mladých lidí se mohly stát lékaři, učiteli, inženýry, filozofy. Někteří již nikdy nedostudovali. 26 národů v Londýně tento čin odsoudilo a 17. listopad byl vyhlášen Mezinárodním dnem studentstva.

Druhý svátek se váže k roku 1989 a s tím prvním velmi souvisí. Opět to byli studenti, kteří v tento den demonstrovali na Národní třídě a jejichž protesty byly veřejnou bezpečností potlačeny. Tím se spustily události, které vedly k pádu komunistického režimu. Označení „sametová revoluce“ vymysleli novináři. Jedná se o naši revoluci, která v podstatě proběhla bez násilí a na základě vzájemného dialogu. Domnívám se, že jsme ještě úplně nedocenili slovo „sametová“. Vždyť kousek od nás, v Evropě, např. v Rumunsku se střílelo, zabíjelo, ničilo.

Až mnohem delší odstup umožní historikům objektivně zhodnotit tyto události. Tu první, v roce 39, si nedokážu jako bývalý vysokoškolák ani představit. V roce 89 mi bylo 12 let a byl jsem již schopen se nad některými věcmi zamyslet. A jak šel čas, viděl jsem rozdíly – dříve a dnes.

Třeba jenom v naší vesnici. Telefon byl jenom na OÚ, nakupovali jsme v pojiždné prodejně, všichni jsme jezdili v přeplněném autobusu, na dovolenou maximálně k Baltu, jinam se nesmělo, učili jsme se povinně ruštinu, učitele oslovovali „soudružko“, všichni jsme byli pionýři, oslavovala se všelijaká výročí, na 1. máje jsme poslouchali před sychrovským zámkem projevy sovětských důstojníků. Domy byly oprýskané, silnice děravé. Ale na druhou stranu si myslím, že jsme na sebe měli více času.

Jako pozitivní vnímám ten fakt, že se nám povedlo změnit svůj vztah k přírodě. Je pravda, že nebylo tolik odpadu jako dnes. Nebyly plastové lahve, kartony, igelitové tašky, jednorázové pleny, atd. Ale taky neměl nikdo popelnici, netřídil se odpad, většina se spálila v kamnech. A tak se především na podzim a v zimě nad vesnicemi i městy držela černá „deka“.

Věřím, že by dnes v naší vesnici již nikdo nespaloval plasty, nevyvážel nepořádek do lesa. Všichni již dobře víme, jak je takový kouř pro naše zdraví nebezpečný, jak se mohou dostat chemické látky do spodní vody, jak mohou např. ropné látky zamořit půdu. Dopady z takového počínání jsou potom zřejmé. Dnes máme celou řadu možností, jak s odpadem v naší obci nakládat: popelnice na směsný odpad, kontejnery na sklo, na plastové lahve, na papír, textilie, dále svoz nebezpečného odpadu, pytle na tříděný odpad, sběr starého železa a nyní i nově sběr biologického odpadu do nově pořízených kontejnerů, které budou přistaveny v každé osadě (dřevní hmota zvlášť, listí a tráva dohromady). Můžeme se svobodně rozhodnout, jakou cestu si zvolit, jak

kultivovat naše okolí, ve kterém společně žijeme. Dlouhodobým cílem, který bychom nyní rádi postupně v naší obci naplňovali, je **přechod na čisté (alternativní) zdroje energie pro vytápění**. Kulturní dům, Obecní úřad, dům s pečovatelskou službou již úspěšně takovému alternativní zdroje využívají, zbývají nyní pouze dva obecní bytové objekty – Kampelička a „patnáctka“. Pokud by se také povedlo, aby i ostatní domácnosti postupně přešly na alternativní vytápění, bylo by to ideální. Podporou může být nyní využití dotací na zateplení objektů Zelená úsporám a tzv. kotlíkové dotace. Pokud jste vlastníkem rodinného domu (ne rekreačního) a máte zájem o výměnu kotle, bližší informace získáte na KÚ v Liberci na tel. Č. 485 226 579 (574, 344, 653), e-mailem: kotliky@kraj-lbc.cz nebo na seminářích v Turnově 7. 12. od 14–17 hodin na MÚ a v Liberci 14. 12. od 16–18 hodin na KÚ.

K dalším informacím z obce. Jistě jste zaznamenali, že byla úspěšně dokončena **rekonstrukce vodovodu** ve Vlastibořicích a Jivíně. Byly dokončeny asfaltové povrchy, na krajské komunikaci celoplošnou asfaltací, na obecních komunikacích lokálními opravami povrchů. V rámci úspor byly dokonce opraveny některé nájezdy a zpevněné plochy, jelikož se nám povedlo ušetřit ca. 300 m² z nerealizovaných, avšak plánovaných oprav povrchů v rámci vodovodu. Výsledkem tedy je to, že obec zcela zdarma zrekonstruovala nejenom vodovod, ale také povrchy a opravy komunikací! Jde tedy celkově o úspory v řádu 8 milionů Kč!

Na příští jaro je dále finálně naplánována **kompletní rekonstrukce obecních komunikací** včetně podkladových vrstev, asfaltového koberce a dešťové kanalizace v následujících částech obce: 1) úsek od Kulturního domu až po konec komunikace směřující na Kamení ve Vlastibořicích, 2) komunikace od Slukových k Jelínkovým ve Vlastibořicích, 3) komunikace od Pánkových až k zatáčce k panu Neradovi na Jivíně, 4) realizace finální asfaltové vrstvy na nově zřízené komunikaci na Jivíně. Nyní se pracuje na projektové dokumentaci a definici technického řešení, nejspíše v únoru 2016 bychom rádi vypsali výběrové řízení na zhotovitele těchto prací.

>>

>> Na jaře proběhne také **generální oprava vodní nádrže** ve Vlastibořicích, nyní specifikujeme rozsah prací a způsob technologie oprav. Dále již byl vybrán realizátor **čistírny odpadních vod u Kampeličky** (firma Aquaform, s. r. o. z Liberce, která podala nejnižší cenovou nabídku, soutěženo bylo mezi třemi firmami z našeho regionu), nyní se pracuje na realizaci celého záměru. Akce bude stát ca. 200 000 Kč. Dále již také probíhají práce na **rekonstrukci střešního pláště přístavku u č. p. 15**, kterou realizuje pokrývač a klempíř p. Rejzek z Kněžmosta. Odhadované náklady činí cca 140 000 Kč. Vybrán byl také **dodavatel nového zábradlí na DPS**, pan Glaser, výměna se uskuteční na přelomu listopadu a prosince.

Zastupitelstvo obce na svém posledním veřejném zasedání, které se uskutečnilo 11. listopadu, také rozhodlo o záměru zpracovat **změnu územního plánu obce**, který je aktuální od roku 2012, a v současné době jsou ze strany občanů registrovány požadavky na změny. Obec bude tyto požadavky od občanů přijímat a evidovat do 31. 3. 2016. Následně by bylo zahájeno zpracování změny ÚP.

Vážení spoluobčané. Dovolte mi, abych vám popřál krásný adventní čas, abychom si udělali čas na tradiční předvánoční setkání, která se i letos uskuteční a abychom i nadále, v tom příštím roce 2016, zlepšovali naše životní prostředí, utužovali sousedské vztahy a prostě si zde hezky žili.

Nový přírůstek do vozového a strojového parku v naší obci

V pátek, 13. listopadu, došlo k předání multifunkčního terénního nákladního stroje AUSA M 250 (4 × 4) o maximální hmotnosti vozu 5,5 t včetně dodaných 7 ks kontejnerů o rozměrech ložné plochy 2,64 × 1,6 m. Jedná se o malý nákladní vůz, který bude sloužit především pro svoz bioodpadu v naší obci. Obec tím získá dalšího užitečného pomocníka, především pro transport materiálu v obci, kterého je čím dál více a doposud využívaný zahradní traktůrek Vari je již nejen kapacitně, ale i stářím za svými možnostmi. Sympatické na celé investiční akci je především to, že obec tento stroj pořizuje s 90 % dotační podporou! Celková cena stroje činí 1,4 milionu Kč bez DPH.

Peru: Inca Trail

01 Krátká zpráva o splněném snu jedné knihovnice

Krátká zpráva o splněném snu jedné knihovnice, která první den důchodu rozpustila důchodové spoření a vydala se na cestu do hor...

Inca Trail je 500 let stará, kameny dlážděná stezka, která několikrát vystoupá až do nadmořské výšky 4200 m n. m. Vede džunglí, střídá strmé stoupání po kamenných schodech a stejně prudké padáky. Nádherné výhledy na Andy cestou nahoru i dolů. Čtyři dny bez civilizace, až na to, co si neseme, nebo co nám nesou nosiči. To celé proto, abychom se dostali na Machu Picchu stejnou cestou, jakou chodili Inkové... Tam jsem chtěla být... V květnu letošního roku vyrážíme s průvodcem a nosiči v malé skupince na trek dlouhý asi 42 km. Zátěž nepředstavují kilometry, ale převýšení. Nutná je aklimatizace, kterou jsme si před trekem dopřáli ve výšce 5000 m n. m. při jednom z výletů v Peru. První den dojdeme k archeologickému komplexu Patallacta, další dny potom přes Huayllabamba k Sedlu mrtvé ženy – Warmiwanusca, nejvyššímu bodu treku, 4200 m n. m. Odměnou jsou panoramatické výhledy. Sestup k Pacaymayu, dalšímu sedlu 3900 m n. m., k Phuya Patamarka, významnému archeologickému místu. Procházíme také místem, které se jmenuje Wiñay Huayna – Navždy mladý, pak následuje sestup a deštovým pralesem míříme k cíli naší cesty Machu Picchu ve výšce 2300 m n. m. Skrze Inti Punku – Sluneční bránu procházíme brzy ráno a odměnou nám je výhled na celý komplex a nádherný pocit, že zde, na tomto tajemném a krásném místě, strávíme celý den... STÁLO TO ZA TO... Sny nemusí být až tak náročné, ale vždy stojí za to, snažit se o jejich uskutečnění. Člověku to přinese klid a zjištění, že u nás za humny je taky krásně, a JAK!

Mgr. Jitka Malá

Pro ilustraci několik fotografií nejen z treku, ale i z cest po ostatních částech Peru.

29.11.

**Rozsvícení
vánočního
stromku**

Tak jako každý rok, tak i letos, jste všichni srdečně zváni na setkání u příležitosti rozsvícení vánočního stromku. Stromek slavnostně rozsvítíme první adventní neděli 29. listopadu 2015 v 16:30 u Obecního úřadu. Nebude chybět kulturní program a občerstvení na zahřátí, možná i něco k zakousnutí od našich maminek a babiček. A třeba napadne i sníh...

6.12.

**Mikulášská besídka
pro děti**

Srdečně zveme rodiče s dětmi v neděli, 6. prosince 2015 od 14 hodin, na Mikulášskou besídku na sále Kulturního domu. Nejdříve vystoupí Marek Sýkora se svým cirkusem na kole, potom se podíváme na pohádku o Maxipsu Fíkovi a nakonec, kolem 14:45, přijde Mikuláš s čertem a andělem. Besídku letos připravuje Sokol Vlastibořice ve spolupráci s obcí. Na všechny se těšíme. Případné dotazy směřujte na Pavla Svačinku – 737 562 979.

11.12.

Setkání seniorů

Letošní setkání seniorů se bude konat 11. prosince 2015 od 16 hodin v restauraci Kulturního domu ve Vlastibořicích. I letos Vás osobně pozve paní Blanka Menclová, která každoroční setkání připravuje.

2016

Divadlo

Vážení příznivci divadla, Sokol Vlastibořice ve spolupráci s obcí uspořádal v termínu 23.10.–25. 10. 2015 **podzimní divadelní víkend**. K tomuto nápadu nás vedla skutečnost, že více než rok u nás žádné divadlo nebylo, což bylo zapříčiněno hlavně rekonstrukcí v Kulturním domě. Tak proč si to nevynahradiť hned třemi představeními za sebou.

V pátek jsme přivítali divadelní soubor *Vojan* z Českého Dubu s inscenací „*Když se zhasne*“. Na představení se večer bavilo 40 diváků. V sobotu v podvečer nám soubor *PIK-ART* z Úštěku zahrál jednoaktovou hru „*Boum, boum, Pierre!*“. Na sál našlo cestu 37 platících diváků. Pro děti byla nachystána na neděli odpoledne loutková pohádka, kterou zhlédlo 28 dospěláků a dětí. *O princezně Jarmilce* dětem zahrál loutkový soubor *Ještěd* z Českého Dubu.

Za tři dny přišlo na divadlo celkem 85 dospělých a 20 dětí. Někteří obyvatelé shlédli jedno představení, někteří dvě a našli se i občané, kteří viděli všechna tři. Samozřejmě byli mezi diváky také lidé z okolí, ale myslíme si, že 105 diváků je již pěkný začátek. Všechna tři představení stála 7.600 Kč a na vstupném

bylo vybráno 4.850 Kč. Rozdíl zaplatila obec Vlastibořice. Poděkování patří Václavovi Urbanovi za příkladnou péči o kamna během víkendu a také místostarostovi Standovi Bittnerovi za pomoc při celé akci. Jak jsem avizoval před pátečním představením, uspořádáme v případě zájmu o podzimní divadelní víkend také divadelní víkend jarní. Myslím, že návštěvnost byla slušná, ale můžeme ji zlepšit.

Již dnes Vás tak můžeme pozvat na **jarní divadelní víkend**, který se bude konat v termínu **11. 3. 2016–13. 3. 2016**. Máme již potvrzenou účast divadelního souboru *Vojan* z Hrádku nad Nisou. Hrádečtí hráli ve Vlastibořicích již několikrát a nikdy se diváci nenudili. A také nás navštíví divadelní spolek *Jizeran* z Rakous, který slaví úspěch v okolí s hrou *Světáci*.

Tak si prosím napište do kalendáře **11. 3. 2016–13. 3. 2016**.

Za Sokol Vlastibořice
Pavel Svačinka

26.12.

Živý betlém

Srdečně Vás zveme na již tradiční Živý betlém v jivinské kapli, který se bude konat na 2. svátek vánoční 26. prosince 2015. Sejdeme se na návsi v 16:30 hodin. Naladíme a zahřejeme hlasivky teplým nápojem a společně zazpíváme koledy Svaté rodině. Na příjemný podvečer s Vámi se těší členové Jívina klubu.

Pavel Svačinka

03

Tancem k radosti

*Žena je život – žena je tanec
Je-li radostná žena, raduje se i její okolí
Přijďte se s námi protančit k radosti*

**Každých 14 dní vždy ve čt. od 18–20 hodin v KD Vlastibořice
(např. v termínech: 12. 11., 26. 11., dále ověřte telefonicky)**

- budeme tančit
- zacvičíme pár cviků jógy
- naučíme se správně dýchat
- uvolníme bolavá záda i duši
- odhodíme starosti, budeme relaxovat a sdílet v kruhu žen

Velmi se těším na každou z Vás.

P.S. s sebou:

- dobrou náladu, případně ochotu ji získat
- pohodlný oděv k tanci a cvičení (nejlépe sukně, šátek, příp. kytka do vlasů ☺)
- podložku
- vodu

*Více na tel: 775 607 493, emailu: herbastyl@gmail.com
S láskou Soňa Trsková*

Jak strach působí na naše tělo

04 zdraví

Pokud se něčeho bojíme, máme obavy, jsme ve stresu a sevření, naše tělo je také sevřené, stažené a nemůže pracovat tak, jak by mělo. Je daleko lepší, postupně se otevírat svobodě. Konat svá rozhodnutí z lásky a s lehkostí. A jak se k tomu dopracovat? Malými postupnými krůčky.

Vždy a v každém okamžiku života se máme možnost rozhodnout, zda skrze nás necháme promluvit strach, anebo lásku.

Osobně mám lásku raději, ráda se kloním na její stranu. I když strach má jistě v našem životě také velký význam. Ale takový ten zdravý strach, který nám zabrání dělat věci a činy, při kterých bychom se třeba mohli zranit, nebo přijít o život.

Naneštěstí spousta z nás podléhá strachu v každodenních drobných či větších rozhodnutích. ... „raději to neřeknu – co kdyby se mi smáli“, nebo... „bojím se couvat autem, tak to raději ani nezkusím“...

Hodně strachů souvisí s naší malou sebedůvěrou.

Řeknu vám jedno vyzkoušené tajemství. Když ho zkusíte v praxi, poznáte a zažijete velkou sílu a začnete si víc věřit.

Tajemstvím je toto cvičení:

Každý den, nebo alespoň každý týden, udělejte něco, z čeho máte trochu nebo i víc strach.

Třeba začněte rozhovor s někým na zastávce či ve výtahu, nebo zatelefonujte někomu, s kým máte něco dořešit a báli jste se ho jen potkat.

Osobně jsem měla vážně velkou radost, když jsem navzdory svým obavám teda zkusila zacouvat, ačkoliv bych si tam přála mít pro lepší pohodlí alespoň o 3 metry více prostoru. A ono se mi to povedlo.

Bojíte se?

Hrajte se sebou hru. Tak jako ji hraji já. Pokud to není moc velké sousto, ke kterému si někdy dám ještě čas, tak si řeknu: „A zrovna to zkusím, schválně, jak to dopadne!“

No a pak dělám to nejlepší, co můžu, aby se to povedlo. A když se to náhodou nepovede, tak si řeknu: „No a co, příště to bude určitě lepší!“ A hodně moc se pochvám za to, že jsem odvážná, a že jsem do toho vůbec šla... (žádné výčitky)!

Zkuste tedy svůj strach milovat, obejmout a krok po kroku ho odnést do světla. Každý týden najděte 1 věc, kterou se bojíte udělat a pokuste se jí zvládnout. Uvidíte, že zároveň s touto jednou věcí tisíce dalších strachů odpadnou.

Hodně strachů máme v sobě zakódovaných z dětství.

Ovládají nás staré programy, které nám byly vloženy v raném věku. Je tady na místě odpustit svým rodičům, kteří v danou chvíli dělali, co uměli a mohli. Přesto se jim nepodařilo uchránit nás od těchto semínek strachů, které v sobě máme leckdy zaseté hodně hluboko.

*s láskou
Soňa Trsková*

Ještě jeden tip:

Nahraďte strach slovem zvědavost a začněte postupně prozkoumávat a posouvat své hranice. Dávejme tedy přednost lásce před strachem stále častěji a užívejme si tak více a více svobody.

Boubín–Libín–Klet'

05

Sport

Na závěr běžecké sezony se patří naplánovat něco extra – v mém případě nebylo o čem přemýšlet, zdolání sta kilometrů jsem měl v plánu už od loňského podzimu, a vlastně celý rok jsem podřídil přípravě na tento vrchol.

Bohužel, jak už to chodívá, v nejnevhodnější termín, necelé dva týdny před závodem, přišlo zranění kolene a s mou účastí to vypadalo bledě. Během posledních dvou dnů před startem se ale vše až zázračně zlepšilo, a tak jsem, ač plný pochybností o svém zdravém rozumu, mrzl v pátek ve 23.00 v sokolském tričku u vimperského nádraží, kde byl start dálkového závodu Boubín–Libín–Klet' na 106 kilometrů.

Ihned po startovním výstřelu začalo desetikilometrové stoupání na nejvyšší bod trasy, 1362 metrů vysokou rozhlednu Boubín, na jejímž vrcholu jsem byl krátce po půlnoci. Následoval seběh do údolí, během kterého se mi spolu s dalšími závodníky podařilo poprvé zabloudit. Tato chyba nás stála dva kilometry navíc.

Značení bylo většinu trasy ponecháno na standardních turistických značkách, závodník měl k dispozici pouze heslovitý itinerář (např.: Zátoň – po modré vlevo). Jak možná někteří tušíte, noční běh po turistických značkách je velice zábavná kratochvíle. Zajímavé například je, že ve světle čelovky vypadá modrá a zelená značka naprosto stejně. To ale stejně vadí jen do chvíle, než přijde mlha, pak už nedohlédnete ani na cestu pod vašimi nohama, natož na nějaké značky.

Ihned z údolí jsme začali stoupat na druhý nejvyšší vrchol trasy, 1264 metrů vysoký Velký Bobík, který v názvu závodu neprávem chybí. Ještě vtipnější, než jméno této hory, byl sestup z ní. Lesní sešup měl pro každý krok do prázdna v menu na výběr

kluzké bláto, mokré klacky nebo kamení, to vše ukryto pod vrstvou listí, aby byl člověk vždy náležitě překvapen. Ještě větší překvapení pak přišlo pod sešupem – někde v něm jsem musel minout odbočku. S dalším zbloudilým závodníkem jsme to vyřešili skokem do houští a po krátkém souboji se smřčky a ostružinám jsme správnou cestu se štěstím našli.

Na první občerstvovací stanici na 27. kilometru jsem doběhl před třetí hodinou ranní a doufal, že to nejhorší mám za sebou. Z omylu mne vyvedla hned následující pasáž, stoupání na zříceninu Hus. Terén mi připomněl Český ráj – ke stoupání od řeky Blanice jsem musel použít i ruce, po kořenech a mokřím listí jsem se drápal vzhůru, kde jsem vyhlížel další značku. Občas jsem se trefil, občas ne. Ve tmě vpravo jsem tušil propast, na jejímž dně hučela řeka Blanice. Mezi důrazným informováním okolního lesa o tom, co si o něm myslím, jsem se opakovaně ptal sám sebe, zda mám tohle zapotřebí. Všem radostem je ale jednou konec a i já jsem nakonec kontrolu u zříceniny Hus objevil a mohl pokračovat dál.

Po delší zvltně pasáži jsem vystoupal k rozhledně Libín (1093 m. n. m.). Zatímco já už se zase plahočil kdesi dole v mlze, měli někteří pomalejší závodníci štěstí a z Libína si užili nádherný východ slunce nad krajinou pokrytou nízkou oblačností.

Za Libínem přišla vhod další občerstvovací stanice. K dispozici

obvykle byla teplá polévka, káva, čaj, cola, alko i nealko pivo a voda, dále různé sušenky, buchty, suchý salám, chleba se sádlem, různé ovoce a zelenina, ořechy, sůl proti křečím a mnoho dalšího. Skutečně luxusní vybavení, nejraději bych tam zůstal. Po několikaminutovém sezení se navíc nohám vůbec nechtělo a první stovky metrů, než se tělo opět rozhybalo, byly nejtěžší. Nohy bolely (koleno naštestí drželo), na běh nebylo ani pomýšlení, chůze se jevila jako maximum možného, za mnou bylo necelých 50 kilometrů a nebyl jsem ještě ani v půlce. Mám to vzdát? Ne, vydržím aspoň do svítání.

Na ultra bězích je prý nejkrásnější překonávání krizí. Jak ultraběžci říkají: „Zázitek nemusí být pěkný, ale silný.“ Je třeba zatnout zuby a přinutit nohy znovu jít. Nemyslet dopředu, kolik mě toho ještě čeká. Myslet jen na tady a teď. Teď potřebuju jeden krok. To zvládnou. Teď další. Dobře. Za nějaký čas krize přešla a opět jsem se rozeběhl. To jsem už znal, novinkou na tak dlouhé trati pro mne bylo, že krize nepřišla jednou, ale několikrát.

Po dlouhé zvltně pasáži krásnými lesy na okraji Vojenského újezdu Boletice a po dalším občerstvení na mne čekal poslední větší kopec, známá rozhledna a hvězdárna Klet' (1084 m. n. m.). Prudký seběh už byl hodně bolavý, ale poslední občerstvení dodalo síly do závěrečných, více méně rovinatých, dvacet kilometrů. S blížícím se cílem jsem zrychloval a těšil se hlavně na to, že už nikam nebudu muset. Ač mi stezka podél Vltavy připadala nejen krásná, ale hlavně nekonečná, konec samozřejmě měla. Cílovým městečkem Boršovem jsem za západu slunce probíhal dojatý – splnil jsem si sen.

Když se má v cíli čekající manželka se synem radovala, že jsem ještě živ, měl jsem za sebou včetně bloudění 113 kilometrů, nastoupáno 3300 výškových metrů, to vše v čase 17 hodin a 42 minut, což mezi 117 startujícími stačilo na 23. místo. Na krásy podzimní Šumavy jen tak nezapomenu a BLK všem zájemcům vřele doporučuji. Zázitek může být nejen silný, ale i pěkný.

Strom Ultra Maraton 2015

V sobotu 17. října 2015 Sokol Vlastibořice pořádal první ročník Strom Ultra Maratonu, terénního běhu na 50 kilometrů. Trasa závodu spojovala zajímavá místa, stromy a aleje v okolí naší obce.

Počasí dokonale dokreslilo podzimní půvaby lesů, luk a strání, déšť se nám naštestí vyhnul. Z nadšených reakcí doběhnuvších závodníků lze soudit, že buď nechali na trati tolik sil, že v cíli mluvili z cesty, nebo že na krásy našeho okolí můžeme být hodně pyšní.

Celkovým vítězem se stal v čase 4:40:40 devětapadesátiletý Rus Alexander Alekseev (Farma Vyšehrad), který se do vedení dostal na dvacátém kilometru, aby pak strojovým tempem svůj náskok už jen zvyšoval. Druhý skončil se ztrátou čtrnácti minut Robin Šemotl (23 let, JZD Hamrníky) a o dalších šest minut později doběhl třetí Luboš Novotný (40 let, AK Křižany). Favorizovaní Jiří Václavík (SK Babice – vítěz prvního ročníku půlmaratonu Okolo Vlasti) a Karel Neraď (Sezimovo Ústí) obsadili až čtvrté a páté místo.

Ze čtyř přihlášených žen bohužel dvě pro nemoc nedorazily a tak na trati bojovaly pouze zbylé dvě, shodou okolností šlo o mou manželku a dceru. Trať rychleji zvládla zkušenější z nich, ale vítězkami jsou obě, pro obě to byla s přehledem největší vzdálenost, kterou kdy zdolaly. Závěrem bych rád poděkoval obci Vlastibořice za úhradu památečních cen pro všechny, kteří se dostali do cíle, restauraci U Zvonice za výborný servis a hlavně všem dobrovolníkům, kteří organizaci závodu věnovali svůj čas.

>> více fotografií na zadní obálce

Za Sokol
Vlastibořice
Dušan Koutník

Přejezd republiky

05

[moravský]

Dolní Lipka – Horní Přerov 191 km
[dámská verze]

Sport

V pátek 2.10. večer jsme dorazili do místa startu na česko-polský hraniční přechod Dolní Lipka. Naši posádku ve složení Karel Krchňák, Milan Jelínek a Pavel Raška doplňoval náš občerstvovač Dominik s doprovodným vozem. Asi 200 m od hranic jsme na místě přespali pod jasnou oblohou. V pět hodin budíček, snídaně a příprava na odjezd. Mezitím přijel rovnou z domova na kolobce též čtvrtý jezdec Zdeněk Červenka. Vaříme čaj, doplňujeme kalorie a v 6:15 vyrážíme za svitu čtyř čelovek do rozednění vstříc krásnému počasí.

Od hranic do vnitrozemí jedeme záměrně kopcovitou trasou na Červenou Vodu, Štítý, Cotkytle do Moravské Třebové, protože dále už si tolik kopce neužijeme. Jedeme dle dohody pohodové tempo kolektivně, v případě potřeby stavíme jednak u našeho „saporťáka“, ale také u benzínek nebo i restaurací dle aktuální potřeby. Dále cesta pokračuje spíš rovinatějšími úseky přes Boskovice, Blansko do Adamova (oběd). Zálibně proto koukám na okolní kopečky a už přemýšlím na příště, zda by se cesta neměla naplánovat spíš přes ně – bylo by to určitě rychlejší. Dnešní velmi silný protivítr značně zpomaluje jízdu na rovinách (počasovidci Norové i Rosnička tentokrát nekecali). Rovněž i při jízdě z kopce je boční vítr při vysoké rychlosti nepříjemným protivníkem. Skrze Brno se projíždí stále kolem řeky po cyklostezkách, které jsou místy hladké jako stůl, ale jinde zase člověk jede (nejede) s pocitem, že omylem vjel na stavbu...

Brno je u soutoku řek konečně za námi a další desítky kilometrů jedeme v silném protivětru po absolutní rovině až do cíle. Občasné pivo či kofola se cestou stále častěji pije místo ionťáků, jejichž příšerná chuť se snaží lézt už nejenom krkem... Roviny i vítr jsou nekonečné, takže průměrná rychlost od kopců má stále

klesající tendenci. Rajhradice, Pasohlávky, Brod nad Dyjí – zde je už z dálky všude cítit vinařský „odér“ a z přilehlých sklípků na nás občas pokřikují konzumenti. Je to tak lákavé s nimi zasednout aspoň na dvoudečku. Projíždíme Novosedly, které jsou také provoněné vínem a zbývají už jen 3 km do Nového Přerova a s ním hned za vesnicí u kapličky je na česko-rakouském přechodu konečně cíl. Tachometr se zastavil na 191 km po necelých jedenácti hodinách (čistě) jízdy, Garmin sice ukazuje též nastoupaných 2000 m, ale pocitově to bylo asi méně... I tak byla únava znát, protože hlava byla nastavena pouze na tuto kilometráž. Takže nezbytně foto, balíme a hurá ještě na společnou večeři do místní příjemné restaurace. Původní plán zakončit akci ve sklípku vzal bohužel za své, protože kolegové už potřebovali být druhý den doma.

Trasa je celkově pěkná, ovšem minimálně druhou polovinu to bude chtít zpestřit místními minikopečky, aby to nebylo fyzicky a hlavně psychicky tak náročné. V neposlední řadě musíme pochválit doprovodné vozidlo s našim už zkušeným „saporťákem“ Dominikem. Všichni účastníci si totiž mohli užít plného komfortu, který neznají. Nemusí se nic vozit na zádech, občerstvení i případné náhradní díly jsou stále k dispozici. Škoda jen, že s námi ze tří žen kvůli zdravotním problémům nejela nakonec ani jedna, tato trasa je totiž velmi odlehčenou variantou přejezdu českého a jistě by se jim to líbilo.

Inzerce

Nabídka stále platí:

KLASICKÉ MASÁŽE VE VLASTIBOŘICÍCH

Každý čtvrtek odpoledne provádím v pečovatelském domě ve Vlastibořicích klasické masáže zad a šíje, částečné či celkové masáže dle dohody. Cena je 150 Kč za 30 minut masáže zad a šíje, objednávkové časy jsou po 45 minutách, je dost času na přípravu. Objednávky prosím telefonicky na čísle 725 720 547, nebo osobně, lze se dohodnout i na jiném termínu. Nově nabízím dárkové poukazy, které si u mě můžete vyzvednout.

Těší se na vás Mgr. Jitka Malá

Dárkový poukaz

Masérské a regenerační služby
Mgr. Jitka Malá

+420 725 720 547
Vlastibořice 57, Sychrov 463 44

IČO 725 50 494

Jméno

Počet masáží

Křesťanství a církev římskokatolická

Krátce po ukřižování Ježíše z Nazaretu, židovského kazatele a léčitele (asi r. 30) se v řecko římském světě objevilo nové náboženství, které navždy změnilo tento svět. Stoupenci Ježíšovi (hebrejsky Jošua) věřili, že to je Kristus čili Mesiáš, božský spasitel a vykupitel lidstva, který po své smrti vstal z mrtvých a byl vyvýšen k Bohu, svěmu otci. Slovo Kristus je řeckým překladem hebrejského mašiach (mesiáš), či Bohem pomazaný. Stalo se součástí Ježíšova jména – Ježíš Kristus a jeho následovníci se nazývali „křesťany“. Z tohoto hnutí vznikla křesťanská víra, největší světové náboženství s téměř dvěma miliardami vyznavačů skoro ve všech zemích. Dnes existují na čtyři stovky křesťanských skupin, z nichž hlavní jsou římskokatolictví, pravoslaví a protestantství.

K rozdělení církve na pravoslavnou (východní) mluvící řecky a římskokatolickou (západní) mluvící latinsky došlo v polovině 11. století. Rozpor spočíval ve složitých věroučných rozdílech, ale zejména v otázce poddanství římským papežům. Obě církve se exkomunikovaly navzájem a již nikdy nespojily. Protestantství pochází z 16. století, má mnoho odnoží, všichni odmítají autoritu papeže a přiznávají primární autoritu Bibli.

K centrálním bodům římsko-katolické tradice patří víra v Trojici, posvátné tajemství Otce, Syna a Ducha svatého, trojediného Boha. Křesťanské náboženství přejímá názor, že lidé mají nesmrtelnou duši, která po smrti přijde buď do nebe, pekla, očistce nebo předpekli.

Termín nebe se vztahuje na oblast nad oblaky, kde sídlí Bůh, kde pobývají věřící v blízkosti Boha. Nepřátelství s Bohem vede ke stavu zatracení v pekle, v naprosté temnotě, jemuž vládne ďábel či satan a jeho andělé. Předpekli je klidný stav, místo pro nepokřtěná nemluvnata. Očistec je místo, kde budou po smrti trpět jistý čas duše, které nebyly ani odsouzeny, ani zbaveny hříšnosti a budou se očisťovat od hříchu (kteří si svátostí pokání nevyprosili u Boha odpuštění).

Církev rozeznává sedm druhů svátostí:

Křest je branou věčného života, působí smytí dědičného hříchu a znovunarození. Křest nelze opakovat.

Biřmování se uděluje pokřtěnému na prahu dospělosti, k posílení zvláštními dary Ducha svatého a k utužení svazku s církví.

Svátost smíření – zvěstování Božího milosrdenství provinilemu člověku a jeho smíření s Bohem i církví (osobní zpověď, pokání, rozhřešení). Kajcíník je zbaven trestů věčných, ne však časných. Trest je možno prominout formou odpustků. Církev učila, že každý hřích, který člověk nevyznal a nesplatil na zemi, bude muset vyznat a splatit po smrti v očistci.

Svátost pomazání nemocných (poslední pomazání) – pomazání olejem na čele a rukou. Církev tyto osoby světuje Kristu přímělnou modlitbou.

Svátost svěcení (osobám mužského pohlaví) – k vykonávání úřadu kněžského a biskupského.

Svátost manželství si udělují snoubenci navzájem v přítomnosti kněze a dvou svědků. Tuto svátost nemůže rozloučit žádná pozemská instance, jen ve výjimečných případech.

Eucharistie – přijímání, součást každé řádné bohoslužby formou mše. Materií svátosti je pšeničný chléb

a víno. Konsekrace obou živlů nastává při recitaci slov ustanovení (verba testamenti), které může vyslovit pouze řádně ustanovený kněz (biskup).

Skoro čtyřista let od tridentského koncilu (1545–1563) až do druhého Vatikánského koncilu (1963) se katolictví uzavíralo každé změně, všechno Vatikán odmítal jako vzpouru proti Bohu. Evangelijnímu kvasu se tím však neubránil. Musel se vzdát papežské tiáry (koruny) jako výrazu autority papeže nad všemi korunovanými hlavami. Papež Jan XXIII. prohlásil za poslání církve ve světě službu a ne panování. Svoboda svědomí byla konečně i katolickou církví uznána proti staletým tvrzením, že je jí Bohem svěřena povinnost nutit heretiky k spáse tím, že vymýtí jejich hereze a časným trestem jim zachrání věčný život.

Církev, aby zabránila likvidaci sama sebe, obrátila se radikální kritikou proti své vlastní minulosti, zřekla se metafyziky a odmítla dřívější apriorní pravdy, zdůrazňuje „materialismus bible“, přenesla v etice svůj hlavní důraz z poměru k Bohu na poměr k člověku, poslání křesťana a církve být tu pro druhé a ne pro sebe. Hledal-li kdysi člověk Boha a pokoj duše, je nyní všechn jeho duchovní hlad obrácen k pronikání do přírodních tajemství. Smrt přijímá člověk jako osvobození z bezmocného stáří, netrpí hrůzou před smrtí, jeho úzkost se týká jenom bolestného umírání, nehrozí se života za hranicemi smrti.

Pro představu, jak vypadal náboženský život osadníků a jaké poměry ve farnosti existovaly, pořídil jsem výpisy z Knih kostelních ohlášek veřejných na všechny neděle a svátky, které se zachovaly na faře ve Vlastibořicích.

Knih 1 – za léta 1819/1830

Na předsádce knihy napsáno: Rejstříky velikonoční zpovědní ať rychtářové zdejší brzy vyhotovené do farního domu odvedou, a kdožkoli z osadníků zdejších zpověď velikonoční vykoná, ať se ve zdejší kapli od kostelníka v těchto rejstříkách zaznamenati nechá. (Církev si vedla záznamy o obyvatelích a jejich účasti na zpovědi, ke které museli chodit alespoň jedenkrát v roce.)

Str. 1, 2: Ohláška na první neděli postní roku 1819. Ohlašuje se L.W.! (Láskám Vaším), že dnes na odpoledne ve dvě hodiny bude ve zdejším chrámu Páně litanie s požehnáním, pak bude následovati cvičení křesťanské o svatém náboženství katolickém, ke kterému se sejdou obyvatelé Lastibořský, ze Sedlístěk, z Korejtky, z Jiviny, z Kotle, z Trávníčku, ze Slavíkova a ze Stráňova se svou malou i dospělou chasou.

Aby se zdejší osadníci v zasvěcené svátky a neděle pro vzdálenost cesty do cizích kostelů na služby Boží snadněji vypořádat mohli, bude již od dneška za tejdén ve zdejším chrámu Páně ranní mše svatá s vejkladem v hodinu sedmou; v půlsedmý dá se znamení s hrubým zvonom, v sedm hodin bude se zvoniti s malým, a pak se půjde hned k oltáři.

Na hrubý polední služby Boží se bude zvoniti ponejprv v hodinu devátou s hrubým zvonom, aby se lid k svaté zpovědi časně sejíti mohl; v 10 hodin

bude se vždycky se všemi zvony sezváněti a v čtvrt na jedenáctou s malým zvonkem dá se znamení, po kterémžto hned služby Boží se začnou. Aby zdejší nábožní osadníci alespoň skrze tento kající čas postní i také ve všední dny mši svatou slyšeti mohli a domácí práce své nezanedbali, bude ranní mše svatá každého dne v hodinu sedmou, lečby nějaký pohřeb, neb jiná důležitá povinnost duchovní nějakou překážku v tom někdy způsobila.

Od dneška přes tejdén bude cvičení křesťanské v Sebeslavské obci pro všechnu malou a dospělou chasu a obyvatele Sebeslavský a Padeřavský po druhé hodině po poledních.

Str. 3: v zdejší škole bude od dvou hodin až do čtyř opakovací cvičení pro dospělejší chasu ke zdejší škole přivtělenou, která ve všední dny do školy již nepřichází, a ještě přes 10 let stará není.

Rok 1820, str. 49: Tento týden, a sice již zejtra nastane cvičení pro veškerou mládež obojího pohlaví, která ještě 14 let stará není, a velikonoční zpověď vykonati má; žádají se proto všichni rodiče a hospodáři, aby chasu a děti své hned zejtra v hodinu osmou ranní s obuvem a potravou na poledne dětem potřebnou do zdejšího chrámu Páně odeslali, protože cvičení ráno a na poledne se držeti bude.

Rok 1821, str. 83: Ve tři hodiny bude cvičení křesťanské ve Vitanovicích; tamnějších obyvatelů s koňma zaopatřených laskavě žádám, aby příležitost pro mě záhy a časně odeslali, bych přinucen nebyl, k největší žalosti své, k pohoršení celé mé osady, některých zpurných a v náboženství vlažných a nepřikladných veřejně zahanbiti a k této velmi lehlé povinnosti právními žaloby a trestem je přinutiti. Str. 95: Ohlašuje se LW! že válka s Neapolitanií skončena a všeobecný pokoj učiněn jest. Str. 97: Též se ohlašuje LW! dle dvorního a guberniálního nařízení nejvyššího, aby jeden každý poddaný, jenž na cizí panství, třebas s povolením vrchnostenského úřadu se odebral, a nyní tam bydlí, žádali na témž cizím panství děle a pokojně přebývati, aby se u svého vrchnostenského slav. ouřadu, kde zrozen byl, aneb ku kterému poddaný jest, o nově povolení, aneb o tak nazvaný pas nový v těchto nastávajících čtyřech nedělích ohlásil a tímto novým pasem tam, kde přebývati nebo vandrovati chce, se prokázal, jinak sice starým předešlým pasem při všeobecném vyzdvížení u cis. král. vojenské Reservey po těchto příštích čtyřech nedělích všudy a na všech cizích místech za cizí panství k vojenskému stavu hned odveden bude. Str. 102: k této mši sv. zítřejší sejdou se tedy všichni biřmovanci, čistě umytí, učesaní a ustrojení s potřebnou biřmovací cedulkou, jakož i kmotrové a kmotry jejich požádaní a všichni rychtářové zdejší osady Lastibořické, jakož i konšel Vitanovský, aby při nábožném procesí, v kterém hned po skončení této mše sv. všichni biřmovanci do Jenišovic dva a dva půjdou, aby tyto právní osoby k uchování pořádku při tomto procesí školním učitelům nápomocni byli a v tom pořádku až do Jenišovického kostela veškeren zástup dovedli, kdež nejprve držené bude kázání, pak mše, po které pán biskup svatost sv. biřmování bude udělovati. Str. 109: očkování proti neštovicím – bez cedulky nikdo nebude připuštěn ani k řemeslu ani ke stavu manželskému. Str. 114: v příští čtvrtek tento tihoden bude se zde konat slavnost svěcení zdejší školy (13. 9. 1821); po hodině totiž devátý půjde Pan vikář s shromážděným k této slavnosti duchovenstvem do zdejší školy s procesím z farního stavení zdejšího; ve školní pak světnici budou se od duchovenstva předepsané k posvěcení nového domova tohoto žalmy a modlitby a ceremonie konat; pak bude ve zdejším chrámu Páně v tento čtvrtek přiměřené k této slavnosti kázání držané; napotom bude následovati zpívaná mše; pak odevzdá zdejší vrchnost aneb zplnomocněný Její Pan komisař zde, školní klíče učiteli školnímu; a konečně slavný díkuzpěv „Tě Bože chválíme“ tuto slavnost skončí. Str. 117: Uspořádání školní docházky: menší

děti, které ještě žádnou domácí práci zastat nemohou – posílat ráno i odpoledne. Děti, které k pasení dobytka potřebují posílat od jedné do tří. Kdo by při tomto snadnějším uspořádání děti do školy neposílal, bude udán vrchnostenskému úřadu a tam tělesným trestem a pokutou peněžitou kárán. Str. 124: Od zejťka (3. 12. 1821) počne zdejší školní spomocník již v Sebeslavicích mládež cvičiti; žádají se proto poznovu všichni rodiče, aby děti svých ke škole přivtělených pilně a každodenně posílali.

Rok 1822, str. 144: Apoštolský list papeže Pia VII. o vyobcování karbonářů z církve katolické. Další zápisy jsou těžko čitelné.

Knih 4 (1855–1867)

Str. 134: neděle 23. po sv. Duchu. Příští středu přistojí Jeho Ap. Veličenstvo odpoledne do knížecího zámku Sychrov kdež přenocuje. Ve středu ve dvě hodiny odpoledne shromáždí se školní mládež, též i opakovanci ve škole a pak vedeny budou na Sychrov k uvítání Jeho Veličenstva. Str. 145: Nejsvětější trojice... Příští úterý připadá památka posvěcení sv. kříže misiou, kterýž to den a i v následující neděli na to mohou získat věřící plnomocných odpustků, když v nadřechený úterek anebo neděli následující svátost pokání a oltářní přijmou a na úmysl sv. Otčenáš v kostele nebo venku u sv. kříže 5 Otč. a 5 zdrávas M. a 1 věřím B. nábožně se pomodlí. Tu samou příští neděli, což se ještě ohlásí, konán bude ve zdejším chrámu Páně průvod ke sv. kříži.

Knih 4Va – ohlášky snoubenců 1860–1907

Str. 282, rok 1894 ad 9 – Jeho královská výsosť Don Carlos z Bourbonů, vévoda Madridský, syn Jeho Královské Výsosti Jana z Bourbonů infanta španělského, katolík a vdovec, narozený v Lublani 30. března 1848, t.č. bytem v Sychrově, s nevěstou s Její Jasností Princeznou Marií Berthou z Rohanů, dcerou Jeho Jasnosti prince Arthura z Rohanů, prince z Qeémenée, z Rochefortu a Montbazou atd., svobodnou, katoličkou, narozenou v Teplicích dne 21. května 1860 t.č. bytem v Sychrově...

Knih 5 – ohlášky svátků a služeb božích 1868–1894

str. 166: Neděle (slavnost sv. Václava) 1878. Odpoledne ve dvě hod. bude litanie s požehnáním. Zítra slaví se zde památka posvěcení chrámu P. V 9 hodin se povede procesí k nově vystavěné škole a která se posvěť, pak budou služby Boží v kostele a po nich Te Deum laudamus. Str. 177:

dílo
Ing. Oldřicha
Loudy

na pokračování

30. březen 1879. S velikou radostí ohlašuji také L.V., že brzy po velikonocích bude se konat Posvátná missie v chrámu Páně v Loukově, kam zdejší osada před 90 lety náležela. Upozorňuji a vybízím vás, by jste se na této missii zúčastnili, správu svou Boží i velikonoční i milostivého léta vykonali (každý věřící měl možnost dosáhnout úplného odpuštění všech hříchů – vykonat zpověď a nějaký milosrdný čin a položit na oltář kostela určitou částku peněz) a také hroby svých dávných předků navštívili. Str. 219 – neděle IV. Adventní, 19. prosince 1880. Odpoledne ve dvě hodiny křesťanské cvičení, pak litanie s požehnáním. Ve čtvrtek bude poslední Roráte, v pátek připadá církevní památka prarodičů našich Adama a Evy, spolu štědrý den. Na ten den ukládá církev újmu a zdrženlivost od masitých pokrmů. V 11 hod. v noci se bude všemi zvony sezvánět a ve 12 hod. bude půlnoční mše sv. zpívána. V sobotu připadá Hod Boží Vánoční /vide/; v 8 hodin bude druhá mše sv., v 10 hod. se začnou hrubě Služby Boží. Jelikož Jeho Jasnost Pán Camill z Rohanů dnes koná velevýznamnou památku – 80 leté narozeniny své, bude nynější mše sv. Pánu Bohu obětována na úmysl Jeho knížecí Jasnosti a za Terezii Červovou z Padeřavic...str. 238: 11. září 1881... V roce 1681 dne 21. září bylo založeno biskupství naší diecéze v Litoměřicích, letos tedy 200 let od toho. Vele důležitá to památka pro nás. Vždyť biskupský kostel v Litoměřicích jest chrám celé diecéze, z něhož tolik milostí božích se prýší. Tam obětuje nejmilostivější pán biskup tak často oběť mše sv. za spásu duší svých věřících; tam světi se kameny do oltářů a náčiní kostelní; tam vysvěcují se kněží, světi se oleje, jichž se při udílení svátosti křtu, biřmování a posledního pomazání užívá ... str. 266: Nový rok čili Obřezání Páně v pondělí 1883... V pátek po mši sv. se bude světit tříkrálová voda a věřící se žádají, by se od oltáře až k hlavním dveřím ve dvou řadách postavili a každý za svou nádobou stál... Str. 316: 12. dubna 1885 – Jest žádoucno, aby dívky školy Sebeslavické v neděli a ve svátky přicházely na služby Boží do zdejšího chrámu Páně; a nejen žádoucno, ale i nevyhnutelně potřebno, neboť nenaučí-li se dítě kostel navštěvovat, odrostlý člověk se tomu nenaučí. Pročez ať k tomu účelu dívky padeřavské se shromáždí v Padeřavicích a dívky Sebeslavské ve škole Sebeslavské a pospolitě budou sem přicházet v neděli a ve svátky na služby Boží ... strana 340: 11. dubna 1886 – Na milodary sv. Otci sebralo se minulou nedělí 2 zl a 4 kr a zasláno 6 zlatých.

Bolestně, nemilá se musí dotknout rozprávka dvou mužů na cestě do kostela – to raději si dám čtvrtku, a druhý – kdo jej slyšel, dá mi za pravdu, taková věc se nedá opakovat. A to vše ještě k tomu na cestě do kostela, ano u blíže stánku Božího. Str. 389, 29. července 1888 – Mše sv. budou tento týden Pánu Bohu obětovány: budoucí neděli za kněze církevního Václava Třebízského, bývalého českého spisovatele na čtyřletou památku jeho úmrtí – na žádost čtenářsko hospodářské besedy padeřavské. Str. 391, 29. července 1888 – ohlášení procesí do chrámu Páně Letařovského se povede k Vorklebicům, nazpět k Trávníčku. Cestou se bude zpívat osm písní a modlit slavný růženec. Str. 397, 4. listopadu 1888 – tento týden vykoná mládež školy odrostlá až do

18 let správu Boží: v pondělí Padeřavice, Střížovice, Sedlišek, Kamení – v úterý Albrechtice, Červenice, Sebeslavice, Rybník, Trávníček, Vitanovice ve středu Lastibořice, Jivina, Zásada. Str. 406, neděle po II. Devítníku: O.L.V. že v měsíci květnu bohda zavítá do naší osady nejdůst. pan biskup litoměřický, aby přísluhoval svátosti biřmování. Jelikož každý biřmovanec nějaké jméno svaté si zvolit má, budu vám dnes a budoucí neděli jména některých svatých a světic Božích předčítati. Další příprava bude pozůstávat v tom, že budou přicházet do jistých vesnic, kam se dostaví z ostatních vesnic, aby se k sv. biřmování zapsati dali. Tak budou dnes po Božím požehnání u vdovy Jírovy ve Střížovicích zapisovat biřmovance z Vitanovic a ze Střížovic, kam se tedy biřmovanci z Vitanovic a Střížovic dostaví. V pondělí dopoledne okolo 10 hodin u souseda Jana Fanty v Sebeslavicích se sejdou biřmovanci z veškerých Sebeslavic a z celých Padeřavic, aby se dali zapsat. V úterý dopoledne dají se zapsat u souseda Floriána Roubíčka v Sedliškách – z Jiviny, ze Sedlišťek, Trávníčku, Týti a Slavíkova, a ve středu odpoledne u obecního starosty v Kamení – z Červenice, Albrechtic, Zásady a Kamení, ve čtvrtek odpoledne u zdejšího starosty – z celých Lastibořic. Připomíná se, že školáctvo se bude zapisovat ve školách. Starostové obecní, výborové, rodiče, hospodářové se snažně žádají, aby k ustanovenému pořádku přísně přidržovali a pak na křesťanská cvičení do kostela posílali. Věřící, by si zapamatovali ustanovený pořádek a tu od kněze, vyjma nutnou potřebu – od kněze něco nepožadovali. Kdo se dá zapsat, musí udat: 1/ své jméno a příjmení, 2/ stav – obydlí, č. d. rodičů, 3/ jméno biřmovací, 4/ jméno, stav, bydliště, č. d. kmotra nebo kmotry a to zřetelně vyjádřit čili vypovědět (dále je podrobně popsáno, jak uvítat biskupa a průběh biřmování). Str. 416, 2. června 1889 – O.L.V. že 6. t.m. bude nejdůstojnější pan biskup světit kapli v Havlovicích; pročez se v ten den, totiž budoucí čtvrtek povede z našeho kostela v 6 hod. ráno tam procesí cestou... Str. 443, 1890, neděle X. po sv. Duchu. Dnes je vysvěcen dp. Bohumír Helebrant ze Soběslavic a budoucí neděli 3/8 hodlá ve zdejším chrámu Páně první slavnostní mši sloužiti. Str. 500 ...1893 ... mimo to bude za příčinou slavnostního odevzdání stříbrného kříže s korunou, jimž velect. p. starosta v Soběslavicích od Jeho Veličenstva významán byl...

Ordo divinorum in ecclesia Vlastbořicensi ab anno 1895

Str. 13, neděle 10. po sv. Duchu: Budoucí neděli počnou za příčinou oslavy založení spolku vojenských vysloužilců v Kamení a okolí slavné služby Boží v 11 hod. jež za příčinou oslavy narozenin jeho Veličenstva císaře a krále Františka Josefa I. se ukončejí s předepsanou pobožností a s Te Deum. Str. 71, 1898, neděle 2. po sv. Duchu. V úterý oslavuje národ československý a s ním veškerí Slované století narozeniny největšího syna našeho národa v 19. století

Františka Palackého. Str. 118–1900: Členové spolku sv. Růžence se vyzývají, aby po celý měsíc říjen před službami Božími se modlili sv. Růženec na úmysl sv. Otce, aby na přimluvu Rodičky Boží nastal obrat k lepšímu v poměrech církevních a společenských. Str. 170, 1903 neděle 3. po sv. Duchu: Budoucí neděli koná župní jednota Poještědská svůj jedenáctý výroční sjezd ve Vlastibořicích, zároveň s oslavou 25 leté památky založení místního sboru. Str. 379–1. 12. 1912: z nařízení biskupského bude se konat ve zdejším chrámu Páně tzv. pobožnost čtyřicetihodinová – po čtyřicet hodin má být vystavena na oltáři v monstranci Nejsvětější Svátost Oltářní k veřejnému uctívání – bude to ve čtvrtek, v pátek, v sobotu, v neděli a v pondělí, vždy po osmi hodinách od 7 ráno do 4 odpoledne.

Ohláška svátků a služeb Božích od 28. 9. 1919 až do 26. 5. 1920

Str. 7: Sv. Petra a Pavla 29. 6. 1920 ... ve 3 hod. slavnost posvěcení nového zvonu ve Střížovicích. Str. 12: 1. 5. 1921 – příští neděli bude posvěcen zdejší duchovní správou nový hřbitov na Jivíně. 7. 8. 1921 – dárky pro hladovějící Rusko /dnes, v neděli a pondělí/. 8. 6. 1922 slavnostní posvěcení nové kaple ve Chvalčovicích se bude konati 25. 6. 1922. Str. 62: 13. 11. 1927 odpoledne o jedné hodině započne svěcení nových zvonů ve Vlastibořicích. Str. 73: 26. 5. 1929 – Příští neděli mše sv. ráno o 8. hod. o 10. hod. svěcení kapličky sv. Václava a sochy sv. Jana Nepomuckého v Soběslavicích. Str. 112: 16. 7. 1933 příští neděli odpol. posvěcení hřbitova v Soběslavicích. 12. 11. 1933: oprava varhan dokončena 6. 11. 1933. Str. 170: 19. 9. 1937 – v úterý od 12 hod. budou zvonit hrany v době, kdy v Praze bude se ubírat pohřební průvod s ostatky zvěčnělého p. presidenta Osvoboditele. Zápisy z dalších let nebyly nalezeny.

23. Politické poměry

Od počátku ústavního života jsme měli jen jednu politickou stranu a to stranu Národní, která stála jednotně na státoprávním požadavku, aby země koruny české se staly státem federativně spojeným s rakouskou říší. Poněvadž politika starších konzervativních vůdců této strany nevedla k očekávanému výsledku, ustavila se v r. 1874 samostatná strana mladých zástupců zvaná „mladočeši“. Ještě v r. 1890 vyjednávala staročeská reprezentace o vyrovnání s českými Němci (38% obyvatel Čech). Výsledkem byla dohoda, jejímž článkům se dostalo názvu „punktace“. Obě strany učinily ústupky, německé území mělo zůstat jednojazyčným, avšak němčina měla být úřední řečí i v čistě českých oblastech. O dalším vývoji politické situace se mnohé dovídáme z výtahu článku Jana Hobelanta, rolníka ve Střížovicích – Začátky sdružování českých zemědělců na Českodubsku a založení (agrární) organizace v Soběslavicích: V době mého mládí neměli jsme příležitosti, abychom dorostovou činností vychovali se v pracovníky strany. V letech 1880–90 bylo v okrese několik jen jednot sokolských, které mimo tělocvik pěstovaly hlavně národní cítění, zpěv a jiné ušlechtilé zábavy. Jedna z prvních byla v Českém Dubě, později v Pasekách. My, v jižní části okresu, byli jsme členy Sokola v Újezdě Svijanském, který jsme pomáhali budovat v roce 1892.

V roce 1885 až 1895 vyvíjela vzdělávací, zpěvní a zábavnou činnost čtenářsko-hospodářská besídka „Třebízský“ v Padařovicích za předsednictví pana Mráze a neúnavného jednatele, zesnulého př. Čubrdu. Dále to byl odbor Národní jednoty severočeské ve Vlastibořicích, který vzorně veden byl jednatelem p. učitelem Ratajem.

V roce 1893 ustavili jsme s družkami a přáteli taneční kroužek v Letařovicích, kdež nacvičovali jsme národní tance. Tam jsme zpívali, recitovali, vypravovali dojmy i pohádky. Doby ty jistě nám všem zůstávají tou nejlepší vzpomínkou na zaslé mládí.

V době mého jinošství byla vedoucí stranou politickou českého národa jak v našem okrese, tak v celých Čechách a na Moravě strana staročeská, s nezapomenutelným vůdcem JUDr. Fr. Lad. Riegrem v čele, který před dvacetipětí léty opustil na vždy svůj milovaný národ, zanechav mu závěť nad jiné významnou, a který dočkal se černého nevděku, neboť v době neblahých vídeňských punktací, záští politické šlo tak daleko, že z té doby nejlepší syn národa nazván byl fanatickým svým odpůrcem „zrádce národa“.

Příštími volbami po neblahých punktacích mohutněla strana „mladočeská“, využívají tzv. drobečkovou politiku staročechů. Jako strana opoziční šla do nových voleb na radu říšskou s frázemi, bombasty, hesly a sliby neuskutečnitelnými. Účastníkem schůze zdálo se jistým, že snad otřesou rakušáckými vídeňskými vládami. Řečnické výkony tehdejších kandidátů a pozdějších poslanců dr. Herolda a dalších uchvacovaly a strhovaly četné návštěvníky jejich veřejných politických schůzí a táborů lidu. Jako mladík, se zesnulým př. K. Nejedlem, navštěvovali jsme pilně tyto mladočeské schůze a tábory lidu v Turnově, Českém Dubě, Mnichovo Hradišti, Újezdě, Mladé Boleslavi, na Mužském a Kozákově.

V mladickém zápalu a nadšení nenechali jsme si v širokém okolí snad jedině ujíti, abychom se jí nezúčastnili. „Národní politika“ jako jediný deník, na venkově odebíraný, vypovězena a nahrazena „Národními Listy“, které často přinášely censurou vybiléné sloupce, a takováto radikálnost se zamlouvala zvláště mladým rozpáleným hlavám. Pamatuji se, že v době předvolební přijel kočárem k zesnulému otci p. Klofáč, tehdy ještě z redakce Národních Listů, aby u otce, který byl dle tehdejšího kuriálního práva volitelem, agitoval při volbách do zemského sněmu pro zesnulého zemského poslance Bernarda z Podolí a zjišťoval adresy ostatních volitelů, zejména vlivnějších, u nichž osobně agitoval. Za náš volební okres byl před Bernardem poslancem na sněmu zemském zesnulý František Hartl se Sedlejo vic, který byl současně okresním starostou českodubským.

— pokračování příště >>

dílo
Ing. Oldřicha
Loudy

na pokračování

Obecní zpravodaj vydala
© Obec Vlastibořice
v listopadu 2015

Adresa redakce:
Obecní úřad Vlastibořice
Vlastibořice 23
463 44 Sychrov
tel.: +420 485 146 025
e-mail:
zpravodaj@vlastiborice.cz
www.vlastiborice.cz

Redakce:
Ing. Martin Beks
Pavel Svačina
Dušan Koutník
Mgr. Lucie Koutníková
Stanislav Bittner
Tomáš Vacek

Jazyková korektura:
Mgr. Lucie Koutníková

Fotografie na obálce
© Dušan Koutník

Grafická úprava
© Tomáš Vacek

ISBN: MK ČR E 20317

07

Místní knihovna Vlastibořice

PRVNÍ SETKÁNÍ S KNIHOVNOU – 21. 10. 2015

Při jedné středě v knihovně nás s dětmi napadlo, že bychom mohli pozvat rodiče s malými dětmi, kterých je tu ve Vlastibořicích a okolí dost a ještě jsme je u nás neuvítali.

Děti vyrobily pozvánky, roznesly je, zpráva byla i na webu knihovny. Olga Chomoutová přinesla akordeon, Pája Pacáková s Aničkou Mikulovou kytaru a flétnu a nacvičovali jsme společné hraní a zpívání. Ve středu 21.10. se sice moc nových nesešlo, byli jsme v převaze, ale stejně se nám to líbilo. Uvítali jsme Violku Pánkovou a Lilianku a Honzíka Beksových, zpívali jsme všichni dětské písničky. Došlo i na kreslení a přizdobení knihovny. Doufáme, že k nám naleznou cestu i další noví čtenáři.

*Zprávu zapsala knihovnice
Jitka Malá*

Strom Ultra Maraton 2015

>> [článek na str. 11](#)

